

“Opus Dei mi je pomogao da shvatim svoju bolest kao pravi posao”

Bilo je to prvi put da je novinar intervjuirao osobu na krevetu. Međutim, morao je pristati na to kako bi sugovorniku bilo što udobnije. «Diari de Tarragona» razgovara s Joaquínom Romerom (35), arhitektom iz Barcelone koji pati od neizlječive multiple skleroze.

9.03.2006.

Joaquín Romero pati od multiple skleroze, progresivne, neizlječive degenerativne bolesti. Povremeno mora ustati iz invalidskih kolica u kojima sjedi cijeli dan da malo promjeni svoj položaj. Smije se i veselo kaže: “Osjećam se kao da sam na psihijatrijskoj analizi.” Novinar počinje s klasičnim pitanjem: Tko je Joaquín Romero?

Tko je Joaquín Romero?

I ja se to ponekad pitam. Kažem: “Tko je ta osoba koja se okolo vozi u invalidskim kolicima?” Prije sam studirao, igrao nogomet i vodio normalan život. A ovaj život u kolicima izgleda kao da je tuđi. Tada se vratim u stvarnost i kažem sam sebi: “Ista si osoba, Joaquín, samo si u novoj situaciji.”

Kakav je osjećaj kada bolest pokuca na vrata?

To je kao kad neočekivani gost dođe u Vašu kuću i kaže da ste ga pozvali. Niste sigurni biste li mu rekli “Dobrodošao, osjećaj se kao kod kuće” ili “Oprosti, nestalo nam je hrane”. Ali tada ste prisiljeni prihvatiti ga jer ga ne možete izbaciti iz kuće; morate znati kako se ponašati prema njemu, kako razgovarati s njim, slušati ga, znati što želi i što mu odgovara.

Da li na kraju zavolite neočekivanog gosta?

Da, ali ne zbog koristi. Patnja nije sama po sebi dobra, kao što je to kuća, auto ili prijatelj. Ne možete zavoljeti bol bez nekog višeg cilja i potpore. I tada je bol ista, ali je način podnošenja boli drugačiji.

Gdje ste Vi našli tu potporu?

U Bogu. U mome slučaju kroz Opus Dei u kojem se bolest shvaća kao blago. Prije sam mislio da neću više

moći raditi ili provoditi bilo kakav društveni život, ali Opus Dei mi je pomogao da svoju bolest vidim kao pravi posao, kao priliku da postanem bolji i privučem druge ljude Bogu, na primjer osmjehom. Bio sam u Rimu na kanonizaciji utemeljitelja Opusa Dei. Večer prije toga sam ležao u krevetu u Barceloni iscrpljen zbog djelovanja kortizona koji sam dobio zbog nedavnog pogoršanja moga stanja. Sljedeći dan sam već bio na Trgu sv. Petra, u mimohodu s mnogim drugima koji su također bili u invalidskim kolicima, u središtu mnoštva ljudi. Bio sam sretan iako sam se zaista umorio. Kao i uvijek, i moj gost je bio sa mnom.

Kada je gost prvi put došao?

U mojoj 22. godini. Do tada je moj život imao dva posebno divna trenutka. Prvi se zbio kada sam imao 14 godina, nakon što sam završio 8. razred s odličnim ocjenama. S obitelji

sam na praznicima bio na Menorci, a zatim u Italiji s prijateljima. Jako sam volio nogomet i često sam ga igrao. Drugi trenutak bio je početak prakse na studiju arhitekture. Imao sam prekrasne snove o svojoj budućnosti: želio sam postati arhitekt, oženiti se i imati mnogo djece.

I tada se iznenada pojavila bolest

Pa baš i ne tako iznenada. Prvu godinu bolesti sam išao na razna testiranja na koja su me slali doktori. Završio sam s praksom na fakultetu, ali nisam mogao polagati završne pismene ispite jer su mi ruke ostale paralizirane.

Kada ste morali u kolica?

Kada više nije bilo izbora. Prvo sam hodao uz pomoć jedne štake, zatim dvije, i konačno sam jednoga dana morao u kolica. Išao sam na sahranu prijateljevog oca i nisam znao hoću li imati snage hodati 50 metara od

parkirališta do crkve. Prijatelj me vozio u svom autu zajedno s kolicima, u slučaju da mi budu potrebna. Probao sam doći do crkve pomoću štaka, ali nisam mogao. Prijatelj je izvadio kolica iz auta i sjeo sam u njih. Kada smo došli u crkvu, mislio sam da ću umrijeti. Svi su gledali u mene; osjećao sam se kao da me probadaju pogledima.

Jeste li se navikli na to?

Jesam, ali ne možete se naviknuti na to da ljudi pričaju s Vama kao da niste normalni samo zato što ste u kolicima. S druge strane, također vidite želju mnogih ljudi da Vam pomognu. Mislim da i mi njima pomažemo da postanu bolji, da dobiju ispravan stav prema drugima.

Što ste napravili u toj situaciji?

Počeo sam raditi. S bratom Borjom, inženjerom telekomunikacija koji je 10 godina mlađi od mene, počeo sam

preuređivati svoj stan tako da se mogu sam brinuti o sebi, iz kreveta ići u kupaoonicu, otvarati vrata i prozore, uključiti televizor, razgovarati telefonom, pisati na svom računalu, itd.

Jeste li uspjeli?

Da, kasnije smo čak i osnovali poduzeće u čijem su imenu naši inicijali - "B & J Preuređenja." Počeli smo tražiti klijente, paraplegičare i invalide pogođene bolešću ili nesrećom. Stupili smo u kontakt s renomiranim Guttmann Institutom, s još nekim centrima za rehabilitaciju i socijalnim radnicima. Preuređujemo stanove i sobe za osobe s invaliditetom i prilagođavamo ih njihovim konkretnim potrebama i situaciji u kojoj se nalaze, uz pomoć naših znanja iz područja tehnike i mojih vlastitih iskustava.

Imate li klijenata?

Imamo, iako nije nimalo lako. Ti ljudi trebaju biti jaki i pobijediti sva iskušenja i poteškoće. Moja je prednost što s tim ljudima mogu puno lakše razgovarati jer razumijem njihovu situaciju, među nama nema velike distance.

Što kažete klijentu koji se pita zašto Bog dopušta da pati?

Prvo mu kažem da je dobro što postavlja to pitanje, jer najbolji način za suočavanje s pitanjima je traženje odgovora na njih. I kažem mu da mu mogu pomoći u nalaženju tih odgovora.

Jedan od razloga za patnju bi mogao biti da Bog, na kojeg smo možda zaboravili, a On želi da Mu posvetimo više pažnje. Ako je to istina, onda nam je to prilika da Mu priđemo bliže, da počnemo razgovarati s Njim, da Ga molimo da nam oprost, da Mu damo poljubac putem svete ispovijedi. Govorim

svojim klijentima: idite Ga vidjeti u Svetom Sakramentu, objasnite Mu kako se osjećate, razgovarajte s Njim. I ako se ništa ne dogodi, otidite i vratite se sljedeći dan. Ne možete Ga upoznati u dva dana. Prijateljstvo zahtijeva vremena.

Što je bol za Vas? Kako biste ju definirali?

Ona je ključ, odgovor na mnoga vjernička pitanja. Njezino značenje spada u područje transcendentalnog. Bol Vam pomaže da bolje upoznate sebe, da stvari postavite na njihovo mjesto. Ali, ona također pomaže da bolje upoznate i druge i da imate više razumijevanja za njihova ograničenja.

A. Coll // Diari de Tarragona
(Španjolska)

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/opus-dei-
mi-je-pomogao-da-shvatim-svoju-bolest-
kao-pravi-posao-2/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/opus-dei-mi-je-pomogao-da-shvatim-svoju-bolest-kao-pravi-posao-2/) (9.08.2025.)